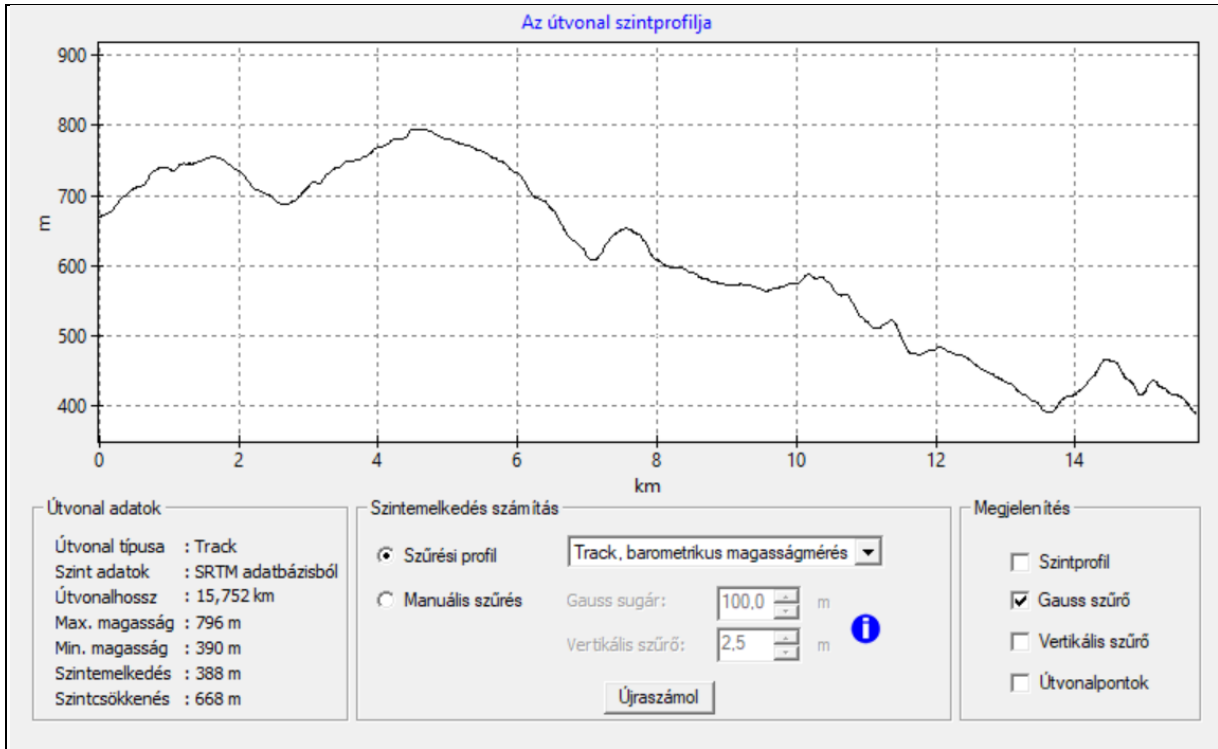

2026. május 05. Csörgő patak

Útvonal: Fallóskút buszmegálló – Mária kápolna – Mátraszentimre Ásványház – Csörgő-patak völgye – Mátrakeresztes – Lyukas-kő – Felső-vízesés - Vidróczki barlang – Alsó-vízesés - Mátrakeresztes Ágasvári menedékházi elágazás buszmegálló

Táv: 16 km → 24 pont; szint: 400 m → 8 pont; **MTSZ pont: 32**

Ez a túra elsősorban azért jött létre, hogy a Csörgő patak multiláda hiányzó pontjait gyűjtsük össze, de ha már a környéken járunk, akkor a környéken lévő egyéb ládákat is keressük meg. Hosszú, szintes, nehéz túra volt.

Pásztóról Fallóskútra buszoztunk. Leszállás után elindultunk a falu közelében lévő Mária kegyhely irányába. Nem esett jól a hosszú emelkedő.

Megérkeztünk a kegyhelyhez, ami egy szépen rendben rakott, csendes, nyugodt hely. Sokat fényképeztünk, utána a közeli ládát megkerestük.

Tovább indultunk Mátraszentimre felé. Az út továbbra is emelkedett. Egy régi bánya tárójához érkeztünk, ahová tanösvény is ki van építve. Pár száz méterrel később a bányakast is láttuk, de elzárt terület volt, ezért nem tudtunk közel menni hozzá.

További emelkedőt kellett leküzdenünk. Beérkeztünk a környék központi falujába Mátraszentimrére. Szép rendezett település, méltó a központi szerepre.

Megérkeztünk az Ásványtani Múzeum épületéhez. Sajnos csak hétfvégén van nyitva, ezért a kiállítást nem tudtuk megnézni.

Elindultunk a Csörgő patak völgye irányába. Elég meredek lejtőn gyalogoltunk, majd végre megláttuk a patakot. Vadregényes tájat láttunk magunk előtt. A multi 4. pontjához hosszú, nehéz emelkedőn jutottunk el. Keskeny, meredek ösvény volt ez, ahol a haladást még a bedőlt fák is és a rengeteg gázló is nehezítették. A patak völgyében legalább tizenöt gázlón kellett átmennünk, még szerencse, hogy viszonylag kevés volt a víz a patakban, ezért szárazon át tudtunk kelni valamennyin. Végre megérkeztünk a 4. ponthoz. A pont már nem is volt nagyon messze a mai napra tervezett túránk tervezett végállomásához Mátraszentistván központjához.

Túra közben elhatároztuk, hogy változtatunk a végállomásunkon és Mátraszentistván helyett inkább az Ágasvári menedékház buszmegállónál fogjuk befejezni túránkat.

Elindultunk a Csörgő patak völgyében a multi harmadik pontjához. Elég sokáig keresgéltek a ládát, de nem találtuk meg, szerencsére ott volt az alternatív pont. Így összeállt végre a láda jelszava.

Eltávolodtunk a Csörgő patak völgyétől. Egy egész komoly emelkedőt kellett legyűrnünk, a kilátás is egyre szebb lett. Sajnos igazi kilátó pont nem volt, de azért a fák között szépen láthattuk az alattunk elterülő völgyet, és a szemben lévő hegyet.

Utunktól nem messze információs tábla volt kihelyezve, de ahhoz sokat kellett volna szintben másznunk, ezért nem mentünk oda. Valószínű, hogy ott írták le, hogy ez a rész természetvédelmi célok miatt nem látogatható.

Sejtettük, hogy most járunk azon a területen, amit tavaly lezártak a túrázók elől, itt volt a multi kettes pontja.

Egy gyönyörű szép bükkfáshoz értünk, ezután meredek lejtőn jutottunk a multi megszünt kettes pontjához a Vándor forráshoz. Elég gyengén folyt belőle a víz.

Rövidesen megérkeztünk egy táblához, amelyen meggyőződhattunk arról, hogy a lezárt területen jártunk. Utólag kimértem, hogy kb.: ötszáz méteres lezárt szakaszon mentünk át.

Meredek lejtő után eljutottunk ahhoz a ponthoz, amelynél az előző Ágasvári bérc túránkon Peti elugrott egy ládáért.

A Csörgő patakhöz visszaértünk. Ezen a helyen a leglátványosabb talán a patak. Itt már bővízű, igazán méltó a nevéhez, szépen csörgött a patak vize.

Beértünk Mátrakeresztesre.

A jobb csípőm nagyon sajgott, már nem hiányzott semmi mászkálás. De hát még itt volt a közelben két vízesés, amit meg szeretnénk volna nézni és persze az oda rejtett ládákat is meg szeretnénk volna keresni.

Meredeken emelkedő úton elértünk a Lyukas-kő elnevezésű természeti képződményhez. Útközben már sejtettük, hogy rossz úton indultunk el, mert a mélyben alattunk egy ösvény volt, ami közvetlenül a szikla alá vezetett.

Peti lemászott a mélybe és megkereste a ládát, majd visszamászott a magas útra.

Következett a Vidróczki barlang és az alsó vízesés, amihez ismét emelkedőt kellett leküzdenünk. A sajgó csípőmmel nem vállaltam be a vízeséshez való lemászást, Peti természetesen nem hagyta ki, rövid keresgélés után a ládát is megtalálta.

Végre megérkeztünk a buszmegálló mellett lévő vendéglőhöz, ahol jól megérdemelt sörünket megittuk.

Jött is a Pásztóra tartó busz.

Pásztón még megkerestük a három virtuális pontot, majd átgyalogoltunk a buszmegállóhoz. A busz teljesen pontos időben érkezett a megállóba, sajnos mi még pár száz méterre voltunk onnan. Integettünk a busznak. Nem baj, legalább megesszük a maradék ennivalónkat.

Fél óra múlva jött is a következő busz, pár perccel még korábban is a kiírt időpontnál. Szinte nem volt a buszon utas, és a megállóhelyeken sem száll fel senki.

Nagyon kényelmes buszozás után jutottunk el a Kacsóh Pongrác úti megállóhoz. Itt az óránkra tekintve úgy láttuk, hogy a Vác irányába tartó vonat pont az orrunk előtt fog elmenni. Sajnos így is történt.

Végre vonaton ültünk és fáradtan, de sok élménnyel gazdagodva értünk haza.

Összegezve: Nagyon szép tájakon jártunk. A túra nehéz volt. 16 km távot tettünk meg, 400 méter emelkedőt és 700 méter lejtőt küzdöttünk le.